

**Raport**  
**zespołu oceniającego Państwowej Komisji Akredytacyjnej**  
**z wizytacji przeprowadzonej w dniach 20 – 21 maja 2010 roku**  
**na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego**  
**w Olsztynie dotyczącej oceny jakości kształcenia na kierunku *zootechnika***  
**na poziomie studiów I i II<sup>o</sup>**

Informacje wstępne.

1. Skład Zespołu Oceniającego.

- prof. dr hab. Franciszek Rudnicki - przewodniczący, członek PKA
- prof. dr hab. Stanisław Kondracki – członek i ekspert PKA
- prof. dr hab. Anna Rekiel - ekspert PKA
- mgr Wioletta Marszelewska - ekspert ds. formalno – prawnych PKA
- Karol Sikorski – przedstawiciel PSRP, ekspert PKA

2. Krótka informacja o procesie przygotowania do wizytacji i jej przebiegu.

Państwowa Komisja Akredytacyjna po raz drugi oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku studiów. Poprzednia akredytacja w 2004 roku zakończyła się wydaniem pozytywnej oceny jakości kształcenia w Uchwale Prezydium PKA Nr 915/2004 z dnia 23 września 2004 r. Termin następnej wizytacji wyznaczono na rok akademicki 2009/2010.

Zespół Oceniający PKA zapoznał się z obszernym i starannie opracowanym raportem samooceny przedłożonym przez wizytowaną jednostkę. Na tej podstawie w dniu 19.05.2010 r. zespół uzgodnił wykaz spraw wymagających wyjaśnień lub szczególnie wnikliwego sprawdzenia podczas wizytacji. Wizytacja została przeprowadzona w sposób określony Uchwałą Nr 1043/2004 Prezydium PKA z dnia 28 października 2004 r. (z późn. zm.) w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji. Władze Uczelni stworzyły dobre warunki do pracy Zespołu Oceniającego.

**Część I. Uczelnia i jednostka prowadząca oceniany kierunek studiów oraz ich organy.**

1. Ocena misji i strategii uczelni, pozycji uczelni w środowisku oraz jej roli i miejsca na rynku edukacyjnym.

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie (UWM) jest dużą publiczną, autonomiczną, uczelnią akademicką. Został utworzony w dniu 1 września 1999 r., na mocy Ustawy z dnia 9 lipca 1999 r. Powstał w wyniku połączenia trzech szkół wyższych zlokalizowanych w Olsztynie.

Misją Uczelni jest kształcenie młodzieży, prowadzenie badań naukowych na wysokim międzynarodowym poziomie w zgodzie z etycznymi zasadami wolności i praw człowieka. Poprzez swą misję poznawczą, kulturotwórczą i edukacyjną Uniwersytet aspiruje do grupy

jednostek realizujących Kartę Bolońską i tworzących wspólną płaszczyznę edukacyjną w Europie. Jest zwłaszcza pomostem wymiany myśli, ludzi, kultury krajów zachodnioeuropejskich i nadbałtyckich oraz Białorusi, Ukrainy i Rosji. W swej misji akcentuje działalność na rzecz w rozwoju północno – wschodniej Polski. Będąc Uczelnią o dużym potencjale materialnym i kadrowym troszczy się współczesność i przyszłość regionu i jego społeczeństwa.

Na Uniwersytecie spoczywa obowiązek rozszerzania kompetencji poznawczych osób pragnących zdobywać wiedzę i rozwijać swą osobowość, a także prowadzenia badań i ekspertyz. Jest Uczelnią wykazującą dbałość o rozwój kadry pracowników nauki, uzyskanie akredytacji kierunków kształcenia, wprowadzenie nowych form kształcenia (makrokierunki), poziom badań naukowych i rozszerzenie ich zakresu w ramach różnych programów i projektów, rozwój współpracy naukowej i technicznej z organizacjami gospodarczymi w kraju i za granicą, uzyskanie wysokiej kategorii jednostek organizacyjnych Uczelni, doskonalenie i rozbudowę laboratoriów badawczych, doskonalenie struktury organizacyjnej, rozwój bazy socjalnej i sportowej. Uniwersytet jest Uczelnią otwartą na nowe doświadczenia, ale też kultywuje bogate tradycje akademickie i chroni dziedzictwo kulturowe.

Uczelnia dobrze wypełnia swą misję i dynamicznie się rozwija zwłaszcza w zakresie kadry, bazy dydaktyczno – naukowej i oferty kształcenia. Ważnym członem Uczelni jest Wydział Bioinżynierii Zwierząt (WBZ).

2. Ocena zgodności kompetencji organów uczelni oraz jednostki prowadzącej oceniany kierunek studiów, określonych przepisami wewnętrznymi uczelni i podejmowanych działań z obowiązującymi powszechnie przepisami prawa.

UWM jest akademicką publiczną szkołą wyższą, działającą na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (ustawa) i Statutu z dnia 18 marca 2008 r.

Zgodnie ze Statutem organami kolegialnymi Uczelni są senat i rady wydziałów a organami jednoosobowymi rektor i dziekani. Skład Senatu odpowiada wymaganiom ustawy oraz przepisowi § 12 statutu. Tryb zwoływania posiedzeń i pracy senatu jest zgodny ze statutem. Posiedzenia senatu odbywają się regularnie. Senat Uczelni działa w zakresie swoich ustawowych i statutowych kompetencji. W szczególności Senat wywiązał się z obowiązków ustawowych w zakresie art. 169 ust. 2, art. 130 ust. 2 i 8 ustawy.

Rektor jest zatrudniony w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy, co jest zgodne z przepisami art. 72 ust. 1 ustawy. Rektor wypełnił wynikający z przepisów art. 35 ust 1. ustawy obowiązek przekazania Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) rocznego sprawozdania z działalności Uczelni wraz z informacją dotyczącą obsady kadrowej

na prowadzonych kierunkach studiów. Opłaty za wydawane dokumenty zostały ustalone przez Rektora zgodnie z § 20 rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634 z późn. zm.).

Skład Rady Wydziału Bioinżynierii Zwierząt odpowiada przepisom art. 67 ust. 4 ustawy oraz § 21 statutu Uczelni. Rada działa w zakresie swoich kompetencji stosownie do przepisów ustawy oraz statutu. Tryb zwoływania posiedzeń i pracy Rady Wydziału określa § 22 statutu. Posiedzenia zwyczajne Rady Wydziału odbywają się regularnie raz w miesiącu (z wyjątkiem miesięcy wakacyjnych).

Dziekan WBZ jest zatrudniony w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy, zgodnie z art. 76 ust. 2 ustawy. Sprawy, którymi się zajmował odpowiadały jego ustawowym i statutowym kompetencjom. Określił m.in. szczegółowy zakres i wymiar obowiązków nauczycieli akademickich, zgodnie z art. 130 ust. 5 ustawy.

„Regulamin studiów...” oraz „Regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie” były opiniowane przez Samorząd Studentów i nie budzą zastrzeżeń.

3. Ocena struktury organizacyjnej jednostki w kontekście realizowanych przez nią zadań naukowych i dydaktycznych.

W zakresie podstawowej działalności strukturę organizacyjną Wydziału Bioinżynierii Zwierząt tworzy 13 katedr. Profil działalności naukowej i dydaktycznej niemal wszystkich tych jednostek organizacyjnych jest ściśle zgodny z kierunkiem kształcenia ‘zootechnika’, a niektórych wyraźnie związany z tym kierunkiem.

4. Informacja o liczbie studentów oraz ocena spełnienia wymagań określonych dla uczelni publicznych w art. 163 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.).

UWM w Olsztynie kształci około 31 tys. studentów i doktorantów (tab. 1). W ogólnej liczbie studentów studiujący stacjonarnie stanowią 70,3%, więc Uczelnia spełnia wymagania dla uczelni publicznych określone w podanym powyżej akcie prawnym. Studenci Wydziału BZ, prowadzącego oceniany kierunek studiów, stanowią 3,7% ogółu studiujących w Uczelni.

Tabela 1. Liczba studentów i doktorantów w UWM według form kształcenia

Forma kształcenia	Liczba studentów		Liczba uczestników studiów doktoranckich	
	Uczelni	Wydziału BZ	Uczelni	Wydziału BZ
Studia stacjonarne	21 702	945	428	23
Studia niestacjonarne	9 157	209	-	-
<b>Razem</b>	<b>30 859</b>	<b>1154</b>	<b>428</b>	<b>23</b>

5. Informacje o prowadzonych przez jednostkę kierunkach studiów i dotychczasowych wynikach ocen/akredytacji, a także posiadanych uprawnieniach do nadawania stopni naukowych i prowadzonych studiach doktoranckich.

WBZ prowadzi kształcenie w siedzibie Uczelni tj. w Olsztynie na jednym kierunku studiów - „zootechnika” oraz jednym makrokierunku - „bioinżynieria produkcji żywności”. Nie jest prowadzone kształcenie w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych.

Na kierunku „zootechnika” prowadzone są studia stacjonarne i niestacjonarne I i II<sup>0</sup>.

Stacjonarne studia I<sup>0</sup> mają wyodrębnione specjalności: ‘hodowla i użytkowanie zwierząt’, ‘hodowla koni i jeździectwo’, ‘chów i hodowla zwierząt amatorskich’ oraz od roku akademickiego 2010/2011 będzie też specjalność ‘profilaktyka zootechniczna i rehabilitacja koni’. Na niestacjonarnych studiach I<sup>0</sup> realizowane są dwie pierwsze z wymienionych specjalności.

Stacjonarne studia II<sup>0</sup> są prowadzone w 4 specjalnościach: ‘hodowla i użytkowanie zwierząt’, ‘produkcja mieszanek paszowych i doradztwo żywieniowe’, ‘biotechnologia w hodowli zwierząt’, ‘kształtowanie jakości produktów zwierzęcych’. Na niestacjonarnych studiach II<sup>0</sup> realizowane są dwie pierwsze z wymienionych specjalności.

Ponadto prowadzone są studia podyplomowe, aktualnie w zakresie produkcji i marketingu pasz przemysłowych, oraz liczne szkolenia i kursy dla hodowców i służb zootechnicznych. Kierunek „zootechnika” był wcześniej oceniany przez Państwową Komisję Akredytacyjną i otrzymał pozytywną ocenę jakości kształcenia. Makrokierunek „bioinżynieria produkcji żywności” nie był dotychczas oceniany.

WBZ posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora oraz doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie „zootechnika”. Wydział prowadzi stacjonarne studia doktoranckie w tej dyscyplinie naukowej.

6. Liczba studentów ocenianego kierunku studiów.

Tabela 2. Liczba studentów kierunku „zootechnika” na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt UWM w Olsztynie

Poziom studiów	Rok studiów	Liczba studentów studiów		Razem
		stacjonarnych	niestacjonarnych	
I stopnia	I	161	39	<b>200</b>
	II	120	24	<b>144</b>
	III	143	29	<b>172</b>
	IV	114	27	<b>141</b>
II stopnia	I	92	40	<b>132</b>
	II	129	50	<b>179</b>
<b>Razem</b>	-	<b>759</b>	<b>209</b>	<b>968</b>

Na ocenianym kierunku studiów studiuje prawie 1000 studentów, w większości (78,4%) na studiach stacjonarnych (tab. 2). Studenci kierunku „zootechnika” stanowią 83,9% ogółu studentów WBZ UWM w Olsztynie. Kierunek ten jest więc dominującym na Wydziale.

#### **Wnioski:**

- Uniwersytet Warmińsko - Mazurski w Olsztynie jest dużą publiczną szkołą wyższą o uznanej wysokiej pozycji w polskim szkolnictwie wyższym. Uniwersytet ma ważną misję do spełnienia w kształceniu, tworzeniu wiedzy i rozwoju społeczno – kulturowym północno – wschodniej Polski oraz aspiracje pełnienia funkcji ponadregionalnych. Uniwersytet dobrze wypełnia swą misję.
- Uczelnia posiada duży potencjał rozwojowy i szeroką ofertę kształcenia (49 kierunków i makrokierunków). Kształci ponad 30 tys. studentów, w zdecydowanej większości na studiach stacjonarnych.
- Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM kształci ponad 1100 studentów, a studenci ocenianego kierunku „zootechnika” stanowią 83,9% ogółu studentów Wydziału. Struktura organizacyjna wydziału jest w wysokim stopniu podporządkowana realizacji kształcenia na tym kierunku.
- Stan prawny i organizacyjny Uczelni jest zgodny z obowiązującymi w kraju aktami prawnymi, w szczególności z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym.

## **Część II. Koncepcja kształcenia i jej realizacja.**

### **1. Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta.**

#### **1.1. Ocena zgodności określonej przez uczelnię sylwetki absolwenta z uregulowaniami zawartymi w standardzie oraz struktury kwalifikacji absolwenta z przyjętymi w ramach Procesu Bolońskiego**

Uczelnia dość szczegółowo określiła sylwetkę absolwentów kierunku „zootechnika”, kończących studia I i II<sup>0</sup>. Założono, że studia na tym kierunku cechuje uniwersalność i wieloaspektowość przekazywanej wiedzy. Absolwenci kierunku mają posiadać interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności z zakresu nauk matematyczno - przyrodniczych i rolniczych oraz umiejętności ich wykorzystywania w pracy zawodowej.

Kończąc studia I<sup>0</sup> absolwent ma posiadać kwalifikacje zgodne ze standardami kształcenia co oznacza, że jest on przygotowany do pracy zawodowej, jak również do podjęcia studiów II<sup>0</sup>. Ponadto absolwentów poszczególnych specjalności inżynierskich charakteryzuje pogłębiona wiedza i umiejętności z zakresu określonej specjalności.

Absolwent studiów II<sup>0</sup>, w porównaniu do studiów I<sup>0</sup>, ma dysponować bardziej zaawansowaną wiedzą i umiejętnościami zawodowymi, przede wszystkim w zakresie planowania i organizacji hodowli zwierząt, stosowania programów hodowlanych,

żywnościowych i profilaktycznych w populacjach różnych gatunków zwierząt. Absolwenci poszczególnych specjalności mają dodatkową wiedzę i umiejętności z ich zakresu.

Można stwierdzić, że zakładane cele kształcenia oraz kompetencje ogólne i specyficzne, określonej przez Uczelnię, sylwetki absolwenta studiów I i II<sup>0</sup> kierunku „zootechnika”, w zakresie wiedzy i umiejętności teoretycznych i praktycznych są zgodne ze standardami kształcenia podanymi w rozporządzeniu MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. oraz z deskryptorami efektów kształcenia w ramach Procesu Bolońskiego. Zgodnie z tymi sylwetkami absolwenci uzyskują wiedzę i umiejętności właściwe dla zawodu zootechnika oraz do dokonywania ocen i formowania sądów, komunikowania się z otoczeniem i ustawicznego doksztalcania.

Brak jest zinstytucjonalizowanych form udziału pracodawców w kształtowaniu koncepcji kształcenia. Jednak szeroka współpraca z praktyką, w tym także realizacja praktyk studenckich na podstawie umów z instytucjami z obszaru rolnictwa i zootechniki, pozwalają sądzić, że potrzeby rynku pracy są analizowane.

#### 1.2. Ocena zasad rekrutacji i sposobu selekcji kandydatów.

Rekrutacja na studia I i II<sup>0</sup> odbywa się na podstawie corocznie podejmowanej uchwały Senatu. Zawiera ona zasady, procedury, kryteria oraz terminarz rekrutacji. W roku 2009/2010 rekrutacja na studia I<sup>0</sup> kierunku „zootechnika” odbywała się na podstawie rankingu ustalonego według sumy % punktów uzyskanych przez kandydata na świadectwie dojrzałości z dwóch przedmiotów obowiązkowych (*język polski, język obcy*) oraz z przedmiotu do wyboru spośród: *biologii, chemii, matematyki, fizyki i astronomii, geografii*, obliczonej według określonego wzoru. Kandydat, który nie zdawał na maturze żadnego z przedmiotów do wyboru, może także ubiegać się o przyjęcie – otrzymuje wówczas 0 punktów z przedmiotu do wyboru. Z postępowania kwalifikacyjnego zwolnieni są laureaci i finaliści olimpiad, konkursów i turniejów ogólnopolskich (centralnych): Biologicznej, Chemicznej, Matematycznej, Ochrony Środowiska (ZMW), Konkursu „Zielone Dyplomy”, Wiedzy Ekologicznej, Wiedzy i Umiejętności Rolniczych /blok: produkcja zwierzęca/. Takie kryteria kwalifikacji kandydatów dotyczą studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

Na studia II<sup>0</sup> przyjmowani są absolwenci tożsamego lub pokrewnego kierunku studiów I<sup>0</sup>, przy czym za kierunek pokrewny uznaje się ten na którym student zrealizował co najmniej 60% treści programowych ujętych w standardzie kształcenia dla I<sup>0</sup> studiów kierunku „zootechnika”. O przyjęciu na studia decyduje miejsce na liście rankingowej ustalonej na podstawie wyniku ukończonych studiów I<sup>0</sup>, bez wyrównania do pełnej oceny, w ramach określonego limitu miejsc.

Powyższe zasady rekrutacji studentów są zgodne z uregulowaniami prawnymi i nie wzbudzają zastrzeżeń, a procedury postępowania rekrutacyjnego i jego organizacja są poprawne.

### 1.3. Ocena realizacji programu studiów, z punktu widzenia zgodności realizowanego programu studiów z deklarowanymi celami kształcenia

Od roku akademickiego 2007/2008 plany i programy studiów na kierunku „zootechnika”, realizowane na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt UWM, są oparte na standardach nauczania dla tego kierunku, określonych w rozporządzeniu MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. Analiza tych programów prowadzi do następujących stwierdzeń:

- liczba semestrów kształcenia oraz liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych jest zgodna ze standardem, a liczba godzin na studiach niestacjonarnych nie jest mniejsza niż 60% ogólnej liczby godzin zajęć określonych w standardach kształcenia dla ocenianego kierunku oraz poziomów kształcenia. Studia stacjonarne I<sup>0</sup> trwają 7 semestrów, liczba godzin zajęć jest nie mniejsza niż 2200, a liczba punktów ECTS nie mniejsza niż 210. Studia II<sup>0</sup> trwają trzy semestry, liczba godzin jest nie mniejsza niż 800, a liczba pkt. ECTS nie mniejsza niż 90. Właściwy jest wymiar i udział przedmiotów ogólnych, podstawowych i kierunkowych w programie.
- pod względem treści kształcenia realizowane programy, na obu poziomach i formach kształcenia, spełniają wszystkie wymagania standardów i w stosunku do tych wymagań są znacznie poszerzone, zwłaszcza w zakresie treści specjalnościowych. Zakresy treściowe specjalności mieszczą się w obrębie problematyki zootechnicznej pomimo, że zawierają niekiedy elementy wiedzy wykraczającej poza tę problematykę.
- program studiów II<sup>0</sup> w zasadniczej części stanowi kontynuację kształcenia zawodowego, ale jest komplementarny względem programu studiów I<sup>0</sup>.
- zachowana jest możliwość wyboru przez studentów 30% treści kształcenia. Oferta przedmiotów „do wyboru” obejmuje bloki przedmiotów z puli: ogólnouczelnianej; wydziałowej dla wszystkich rodzajów studiów i specjalności; wspólnej dla specjalności magisterskich.
- program przedmiotów i wynikający z nich zakres kształcenia na studiach niestacjonarnych wskazuje na możliwość nabycia przez studiumujących tej samej wiedzy i uzyskanie tych samych kwalifikacji co na studiach stacjonarnych z tym, że przy zdecydowanie większej pracy własnej studenta.
- sekwencja nauczania poszczególnych przedmiotów i treści kształcenia na obu poziomach nie budzi zastrzeżeń.

- na podstawie analizy wszystkich realizowanych programów studiów można stwierdzić, że są one zgodne z deklarowanymi celami kształcenia i tożsamością kierunku studiów „zootechnika”. Przyjęte rozwiązania programowe umożliwiają osiągnięcie każdego z deklarowanych celów kształcenia oraz uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta. Należy zauważyć, że kształcenie na kierunku „zootechnika” w UWM jest prowadzone od 1950 roku. Wykształcona i ukształtowana liczna kadra, wielce kompetentnych, nauczycieli akademickich dobrze identyfikuje tożsamość kierunku studiów i właściwy dla niego zakres treści kształcenia. Znajduje to wyraz w sformułowaniu sylwetek absolwentów, strukturze ich kwalifikacji oraz opracowanych planach i programach studiów, odpowiednio do osiągnięcia zamierzonego celu, zarówno na studiach I<sup>0</sup> jak i II<sup>0</sup>.

#### 1.4. Analiza obciążeń studentów – ocena systemu ECTS.

Analiza planów studiów i programów nauczania (sylabusów) wskazuje na racjonalne i poprawne rozłożenie obciążeń studentów na kierunku zootechnika, zarówno na I jak i II<sup>0</sup> studiów stacjonarnych i niestacjonarnych oraz w specjalnościach. System ECTS jest opracowany i stosowany w ocenie studentów oraz służy przenoszeniu osiągnięć studentów przy kontynuacji studiów w innej uczelni. Punkty ECTS są wpisane w kartę egzaminacyjną studenta, a podstawą zaliczenia semestru jest zdobycie wymaganej liczby punktów. System umożliwia korzystanie z programów MOSTAR i ERASMUS.

### 2. Ocena organizacji i realizacji procesu dydaktycznego.

#### 2.1. Ocena stosowanych metod dydaktycznych

Zajęcia dydaktyczne na kierunku „zootechnika” są realizowane w standardowych formach jak: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne, terenowe, seminaria. Podział zajęć dydaktycznych pomiędzy wykłady i ćwiczenia jest prawidłowy. Znacząca część zajęć ćwiczeniowych ma charakter czynnościowy lub poglądowo – praktyczny. W realizacji zajęć są wykorzystywane na ogół różne współczesne i nowoczesne pomoce dydaktyczne. Sposób realizacji zajęć jest dostosowany do specyfiki poszczególnych przedmiotów i kierunku studiów. Szczególnie cenione przez studentów są zajęcia terenowe.

Należy zauważyć znaczną liczbę skryptów, przewodników, materiałów do ćwiczeń i podręczników akademickich (wykaz 19 pozycji z lat 2005 – 2009) opracowanych samodzielnie lub we współautorstwie, albo też redagowanych przez nauczycieli akademickich ocenianego kierunku studiów. Studenci mają do nich dostęp poprzez bibliotekę, czytelnię, punkty sprzedaży. Ułatwia to samodzielne zdobywanie wiedzy, zwłaszcza przez studium w systemie niestacjonarnym.

Na ocenianym kierunku nie prowadzi się kształcenia na odległość.



## 2.2. Ocena dostępności i jakości sylabusów.

Karty przedmiotów (sylabusy) są opracowane według jednolitego wzoru i zawierają niemal wszystkie konieczne informacje. Są one opracowane starannie i rzeczowo. Każda karta zawiera poziom kształcenia, nazwę kierunku i specjalności, nazwę przedmiotu, kod przedmiotu, określenie do jakiej grupy należy (obligatoryjny lub do wyboru), rodzaj i wymiar godzinowy realizowanych zajęć, nazwę jednostki prowadzącej i nazwiska nauczycieli, w niektórych przedmiotach wymagania wstępne, a także treść merytoryczną, metody dydaktyczne, sposób oceny oraz wykaz podstawowej i uzupełniającej literatury. Pożądanym byłoby jednak uzupełnienie sylabusów o cel i zakładane efekty kształcenia z punktu widzenia koncepcji kształcenia na kierunku. Dostępność sylabusów dla studentów nie wzbudza zastrzeżeń.

## 2.3. Ocena sposobu realizacji i systemu kontroli praktyk.

Zasady odbywania praktyk studenckich ustalono w Zarządzeniu Nr 55/2009 Rektora UWM w Olsztynie z dnia 7 września 2009. Ponadto Wydział Bioinżynierii Zwierząt ma opracowane szczegółowe zasady i warunki odbywania praktyk zawodowych zawierające: cele praktyk, programy stosownie do miejsc odbywania praktyki, formy realizacji, system kontroli i zaliczania (kończy się egzaminem), a także obowiązki studenta w czasie ich realizacji i czas trwania. Program praktyki zawiera wykaz zagadnień, z którymi praktykant powinien się zapoznać w trakcie realizacji praktyki w określonych ośrodkach, zakres umiejętności jakie student powinien uzyskać w trakcie praktyki, a które są związane z organizacją produkcji roślinnej i zwierzęcej w gospodarstwie oraz w zakresie księgowości i dokumentacji produkcji rolniczej. Ten program praktyki jest bardzo szczegółowy i obszerny, można mieć nawet wątpliwości czy jest możliwy do zrealizowania w tak krótkim czasie trwania praktyki. Praktyki zawodowe są realizowane na studiach I<sup>o</sup> w wymiarze 8 tygodni oraz 1 tydzień przy obsłudze zwierząt w obiektach uczelni, co jest zgodne ze standardem. W czasie 8 tygodni praktyki student ma obowiązek poznania praktycznych aspektów chowu i hodowli bydła (3 tygodnie) trzody chlewnej (3 tygodnie) oraz innych gatunków zwierząt (2 tygodnie wg specjalności). Jednak wg dokumentacji miejsc odbywania praktyk i gatunków zwierząt (łącznie 287 pozycji) przypada na: bydło – 73 studentów, konie – 61, trzoda chlewna – 39, zwierzęta amatorskie (domowe, lecznice wet.) – 36, mieszalnie pasz – 8, duże ssaki w ZOO – 8, jeleniowate – 7, dokumentacja hodowlana – 5, szynszyle – 2, bażanty – 1. Wskazuje to, że nie wszyscy studenci zapoznają się z chowem bydła i trzody chlewnej podczas praktyki. Miejsca odbywania praktyki (łącznie 146 podmiotów gospodarczych) są właściwe dla kierunku studiów i zakładanych celów praktyki. Dobra jest też organizacja praktyk, nadzór nad studentami odbywającymi praktykę oraz zaliczanie praktyki. Zajmuje się tym powołany Kierownik Praktyk Zawodowych. Student kierowany na praktykę jest wyposażony w „Przewodnik do praktyk”, w którym znajdują się

informacje ogólne, oraz tryb kwalifikacji, odbywania i rozliczenia praktyki oraz prowadzi Dziennik Praktyki. Na podstawie przedłożonej dokumentacji praktyk oraz opinii studentów należy uznać praktyki zawodowe jako pozytywny element kształcenia zawodowego na ocenianym kierunku studiów, pomimo wyraźnego skrócenia w ostatnich latach okresu odbywania praktyk na tym kierunku. Kształcenie praktyczne studentów nie było dotychczas przedmiotem oceny i analizy przez Radę Wydziału.

#### 2.4. Ocena organizacji studiów.

Organizacja studiów jest poprawna i nie budzi zastrzeżeń. Harmonogram roku akademickiego obejmuje 15 tygodni zajęć w semestrze na studiach stacjonarnych i 8 zjazdów 3-dniowych na niestacjonarnych oraz sesje egzaminacyjne i poprawkowe po każdym semestrze. Rozkład zajęć w tygodniach (zjazdach) i dniach jest na ogół korzystny dla studentów. Indywidualizacja procesu kształcenia jest potencjalnie duża. Polega jednak głównie na możliwości wyboru przez studentów języka obcego, przedmiotów humanistycznych i fakultatywnych, specjalności i tematu pracy dyplomowej. Istnieją też opracowane zasady odbywania studiów wg indywidualnego programu, ale brak przykładów na stosowanie tej formy studiów. Uczestnictwo studentów w wykładach jest dobrowolne a w ćwiczeniach obowiązkowe. Liczebność grup, w których studenci odbywają zajęcia dydaktyczne nie jest nadmierna. Dobra jest informacja i obsługa administracyjna studentów w dziekanacie Wydziału.

#### 2.5. Ocena hospitowanych zajęć dydaktycznych.

Wszystkie hospitowane zajęcia odbywały się zgodnie z planem rozkładu zajęć. Wykładowcy i prowadzący ćwiczenia byli dobrze przygotowani do zajęć, stosowali nowoczesne metody w postaci prezentacji wizualnych. Hospitowane ćwiczenia laboratoryjne i seminarium miały formę aktywną dla studentów. Poziom merytoryczny zajęć nie budzi zastrzeżeń, był bardzo dobry lub dobry, a metodyczny (z jednym wyjątkiem) był poprawny. Pomieszczenia i ich wyposażenie zapewniały dobre warunki do pracy dydaktycznej. Można stwierdzić, że na kierunku „zootechnika” zajęcia dydaktyczne są realizowane zgodnie z zasadami nauczania akademickiego i na właściwym poziomie merytorycznym.

### 3. Analiza i ocena efektów kształcenia.

#### 3.1. Ocena systemu weryfikacji etapowych i końcowych osiągnięć studentów.

System oceny studentów jest zawarty w regulaminie studiów. Obejmuje on stosowane powszechnie w kształceniu akademickim sposoby sprawdzania wiedzy i umiejętności studentów. Do oceny wiedzy i umiejętności stosowana jest 6 stopniowa skala ocen od 2 do 5 z ocenami półówkowymi. Zaliczeniu przedmiotu przypisywana jest także liczba punktów ECTS. Rezultaty kształcenia są oceniane na podstawie kolokwii i zaliczeń cząstkowych,

oceny zadań wykonywanych na ćwiczeniach oraz samodzielnie wykonywanych opracowań, a także zdawanych egzaminów końcowych. Zaliczenia i egzaminy zdawane są po zakończeniu każdego semestru, który jest okresem rozliczeniowym dla studentów. W roku akademickim są dwie sesje egzaminacyjne (zimowa i letnia) oraz dwie sesje poprawkowe (zimowa i jesienna). Warunki i forma zaliczeń poszczególnych przedmiotów i zajęć jest podawana studentom do wiadomości na tablicach ogłoszeń, w sylabusach i przez prowadzących zajęcia. Zasadniczym elementem oceny efektów kształcenia w zakresie wiedzy absolwentów są wyniki egzaminów dyplomowych, a umiejętności praktycznych wyniki egzaminów z praktyk zawodowych. Brak natomiast oceny kształtowania postaw studentów w procesie kształcenia.

### 3.2. Analiza skali i ocena przyczyn odsiewu.

W roku akademickim 2008/2009 na I<sup>o</sup> studiów skreślenia były względnie duże i dotyczyły głównie studentów I (34%) i II (19,6%) roku studiów stacjonarnych oraz 45,6% studentów I roku studiów niestacjonarnych. Skreślenia na I roku studiów stacjonarnych II<sup>o</sup> wyniosły 18,5%. Wystąpiły zasadniczo trzy przyczyny skreśleń: rezygnacja studentów z kształcenia na kierunku „zootechnika”, głównie ze względów finansowych; przeniesienie się studenta na inny kierunek studiów po zaliczeniu I roku; niepowodzenia w nauce, przede wszystkim na I i II roku studiów. Jako element pozytywny należy uznać doraźne organizowanie na Wydziale dodatkowych zajęć z przedmiotów sprawiających studentom najwięcej trudności.

O dbałości o jakość kształcenia nie świadczą skreślenia lecz odsiew studentów z tytułu niezadawalających wyników. Ten odsiew był umiarkowany i na wszystkich rocznikach ogółem wyniósł: studia stacjonarne I<sup>o</sup> – 17,5%, niestacjonarne I<sup>o</sup> – 21,6%, stacjonarne II<sup>o</sup> – 15,6%.

W roku akademickim 2008/2009 na studiach I<sup>o</sup> przedmiotami selekcyjnymi były głównie (w % studentów studiów stacjonarnych / niestacjonarnych, którzy nie zdali egzaminu): Anatomia zwierząt – 30/11; Zoologia – 15/27; Genetyka zwierząt – 30/50; Biochemia zwierząt z elementami chemii bioorganicznej – 27/0; Fizjologia zwierząt – 9/0; Hodowla bydła – 6/4; Hodowla trzody chlewnej – 6/4; Praktyka zawodowa - 0/6. Opinia studentów dotycząca przedmiotów z dużym odsiewem była jednoznaczna: przedmioty trudne, ale bardzo dobrze prowadzone i potrzebne.

### 3.3. Ocena zasad dyplomowania

Zasady wykonywania pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego określa ‘Regulamin studiów UWM’ w § 40, 43, 47 oraz ‘Zasady dyplomowania na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt’. Zgodnie z tymi zasadami do ukończenia studiów w systemie dwustopniowym student pierwszego stopnia studiów wykonuje pracę inżynierską, a na studiach drugiego stopnia pracę magisterską, pod opieką co najmniej doktora. Proponowane tematy prac dyplomowych zgłaszają kierownicy katedr, a zatwierdza je prodziekan. Także studenci mają prawo zgłaszania

tematów. Liczba proponowanych tematów jest większa niż liczba studentów danego rocznika, natomiast liczba miejsc na realizację prac dyplomowych w jednostkach organizacyjnych Wydziału jest ograniczona. W tym ostatnim przypadku obowiązują kryteria ustalone przez Wydziałowy Samorząd Studentów. Podczas spotkań z zespołem wizytującym studenci nie zgłaszali uwag do możliwości wyboru tematu pracy dyplomowej i miejsca jej wykonywania.

W odniesieniu do możliwości wyboru tematów prac dyplomowych, wyboru opiekunów dyplomantów i recenzentów prac dyplomowych oraz składu komisji egzaminów dyplomowych obowiązujące zasady i ich stosowanie nie wzbudzają zastrzeżeń. Na podstawie dokumentacji egzaminów dyplomowych można stwierdzić, że na ogół problematyka pytań egzaminacyjnych zadawanych studentowi jest dość zróżnicowana, choć zdarza się, że jest zawężana do treści będących przedmiotem pracy dyplomowej. Oceny odpowiedzi studentów na poszczególne pytania są w większości wysokie, ale bywają też odpowiedzi nisko oceniane. Zastrzeżeń nie budzi ustalenie końcowej oceny ukończenia studiów. Tą kwestię reguluje precyzyjnie §47. Regulaminu studiów UWM.

#### 3.4. Ocena losowo wybranych prac dyplomowych.

Dokonano przeglądu tematów 118 prac dyplomowych inżynierskich wykonanych w 2009 roku a ocenie poddano 20 losowo wybranych takich prac. Tematyka zdecydowanej większości (około 92%) tych prac jest właściwa dla kierunku studiów, a tylko nielicznych odbiegała od kierunku (np. 'Technologia produkcji kielbas' lub 'Zastosowanie produktów pszczelich w leczeniu i pielęgnacji skóry ludzi'). Prace nie mają jednolicie inżynierskiego charakteru. Znaczna ich część to opracowania tematyczne na podstawie literatury. Są one wykonane na ogół starannie, mogłyby być dobrymi pracami przejściowymi lub seminaryjnymi o walorach kształceniowych, ale wkład intelektualny i inwencja studentów są w nich niewielkie. Około 10% prac ma charakter literaturowo – badawczy i byłyby właściwe jako skromne prace magisterskie. Część prac ma charakter ekspertyzy inżynierskiej (np. 'Ocena dostosowania warunków utrzymania krów do wymogów dobrostanu w oborze uwięzowej i wolnostanowiskowej') lub mają cechy takiej ekspertyzy, a nieliczne prace mają charakter projektu inżynierskiego (np. 'Projekt modernizacji gospodarstwa rolnego specjalizującego się w produkcji mleka'). Wobec różnego charakteru prac inżynierskich ich poziom merytoryczny jest znacznie zróżnicowany, a poziom edycyjny i formalny – dobry. Zróżnicowane i na ogół właściwe były też oceny tych prac, choć niekiedy oceny te były nieco zawyżone.

Dokonano przeglądu tematów 36 prac dyplomowych magisterskich wykonanych w 2009 roku na studiach stacjonarnych, a ocenie poddano 14 losowo wybranych takich prac. Ocena prac magisterskich wskazuje, że tematyka tych prac jest na ogół zgodna z kierunkiem studiów a niekiedy jest związana z kierunkiem (najczęściej są nimi prace z pogranicza zootechniki

i weterynarii). Z analizy przeglądanych prac wynika, że odpowiadają one wymaganiom prac magisterskich, choć niekiedy ich charakter jest bliższy pracom inżynierskim niż magisterskim (np. 'Analiza zimowego żywienia krów mlecznych w gospodarstwie rolnym w Stogach Malborskich'). Jednak na ogół prace te mają charakter badawczy, najczęściej oparte są na badaniach eksperymentalnych, rzadziej obserwacyjnych. Ich poziom merytoryczny, metodyczny i formalny jest zwykle dobry albo bardzo dobry. Tak też były oceniane przez recenzentów i oceny te można uznać na ogół za właściwe, tylko niekiedy są nieco zawyżone.

Promotorami większości (64%) ocenianych prac magisterskich oraz 50% prac inżynierskich byli profesorowie i doktorzy habilitowani, co należy uznać za fakt pozytywny.

#### **Wnioski:**

- Przyjęta koncepcja i programy kształcenia na studiach I i II<sup>0</sup> kierunku „zootechnika” odpowiadają warunkom tożsamości kierunku określonym w standardach kształcenia na tym kierunku i poziomach kształcenia.
- Realizowane programy studiów odpowiadają wymaganiom zawartym w obowiązujących standardach kształcenia na tym kierunku pod względem wymiaru zajęć dydaktycznych, treści kształcenia i sekwencji przekazywanej wiedzy oraz świadczą o możliwości spełnienia zakładanych celów kształcenia oraz uzyskania przez absolwentów wiedzy i umiejętności właściwych dla zawodu zootechnik.
- Organizacja studiów, stosowane metody i pomoce dydaktyczne, formy realizacji zajęć, wymiar i organizacja praktyk zawodowych nie wzbudzają zastrzeżeń, a poziom realizowanego procesu dydaktycznego jest co najmniej dobry.
- Zasady dyplomowania, ich realizacja i przebieg egzaminów dyplomowych są poprawne.
- Problematyka prac dyplomowych w zdecydowanej większości jest odpowiednia dla kierunku studiów. Prace magisterskie mają zwykle charakter badawczy i prezentują dobry lub bardzo dobry poziom metodyczny, merytoryczny i formalny. Prace inżynierskie dość często nie mają charakteru inżynierskiego rozwiązania problemu praktycznego, a ich poziom jest znacznie zróżnicowany.

### **Część III. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia.**

W UWM od kilku lat był tworzony i wdrażany Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia (Uchwała Nr 39 z dnia 1.12.2000). Jego celem jest analiza procesu dydaktycznego oraz aktywne uczestnictwo nauczycieli akademickich i studentów w procesie oceny i doskonalenia jakości kształcenia. Zgodnie z zapisami Komunikatu z Bergen system przewiduje doskonalenie i ocenę programów nauczania i sposobów ich realizacji oraz jakości i warunków prowadzenia procesu dydaktycznego. Za ustalanie strategii i pełną jego realizację odpowiada Senat i Senacka Komisja ds. Dydaktycznych, a w obszarze realizowanych

kierunków Rady Jednostek organizacyjnych, dlatego w każdej kadencji powoływana jest przez Radę Wydziału Bioinżynierii Zwierząt Wydziałowa Komisja Dydaktyczna, która nadzoruje i koordynuje prace z tego zakresu.

W UWM Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia został opracowany niezwykle starannie i w całościowej, uporządkowanej formie został wydany w formie książki (wyd. UWM, 2009). System ten obejmuje liczne działania na rzecz ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia; określa podstawy prawne funkcjonowania procesu dydaktycznego i zapewnienia jego jakości w UWM, określa politykę jakości Uczelni, strukturę organizacyjną systemu zapewnienia jakości kształcenia, formułuje szczegółowe procedury działań oraz dokumentację. W systemie wyodrębniono 9 procedur a każda z nich zawiera: cel danego działania, jego przedmiot i zakres, kompetencje i odpowiedzialność organów i osób, opis postępowania i jego etapy, niezbędne dokumenty. Uzupełnieniem procedur są instrukcje jakościowe wyjaśniające czynności w ramach danej procedury oraz tzw. zapisy jakości służące weryfikacji skuteczności systemu. Na system składają się procedury działań dotyczących: doboru i jakości kadry dydaktycznej; opracowywania i aktualizacji planów i programów studiów; dokumentacji przebiegu studiów; mobilności studentów i doktorantów; zasobów materialnych i środków wsparcia dla studentów; oceniania studentów; procesu dyplomowania rozpowszechnienia informacji wśród pracowników i studentów. Uwzględniono w nich m.in.: oceny programów; opis przedmiotów; rozwój i ocenę kadry dydaktycznej; przeprowadzanie hospitacji zajęć i ankietyzację studentów. Opracowano i wprowadzono jednolite wzory różnych ankiet i kwestionariuszy oceny. Oceniając system jakości kształcenia należy stwierdzić, że zawiera on wiele spójnych działań obejmujących niemal wszystkie aspekty działalności dydaktycznej szkoły wyższej rzutujących na jakość kształcenia.

Elementem systemu są informatory dla kandydatów na studia stacjonarne i niestacjonarne oraz informatory ECTS. Zawierają one informacje dotyczące oferty kształcenia, planów i programów studiów, stosowanych procedur toku studiów, planowanych efektów kształcenia, opieki socjalnej itp. Część informacji w nich zawartych pozwala określić możliwości samorealizacji zainteresowań sportowych i kulturalnych kandydatów.

Z przedłożonej dokumentacji i opinii zasięgniętych podczas wizytacji wynika, że system w znacznym stopniu funkcjonuje na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt. W odniesieniu do ocenianego kierunku studiów dobrze realizowane są zwłaszcza działania dotyczące przeglądu i modyfikacji programu studiów, zasięgania opinii studentów o programie studiów i jego realizacji, oceny pracy nauczycieli akademickich.

Obecnie w systemie ewaluacji jakości kształcenia nie uczestniczą przedstawiciele życia gospodarczego i społecznego.

## 2. Opinie studentów na temat wewnętrznego systemu zapewnienia jakości oraz efektywności działań podejmowanych w tym zakresie w uczelni

Hospitacja zajęć jest zauważana przez studentów jedynie w odniesieniu do doktorantów prowadzących zajęcia dydaktyczne. Ocena zajęć dydaktycznych i nauczycieli poprzez anonimowe, ankietowe zasięganie opinii studentów, jest prowadzona, a w działaniach tych bierze udział Samorząd Studentów. Studenci nie wskazywali jednak istnienia sprzężenia zwrotnego jakie powinno zaistnieć po ich przeprowadzeniu. Studenci dostrzegają natomiast konkretne reakcje władz Wydziału po zgłoszeniu problemu lub postulatu do opiekuna roku lub dziekana.

Studenci bardzo dobrze oceniali pracowników administracyjnych zatrudnionych w dziekanacie oraz Dziekana. Mógł mieć na to wpływ, prowadzony corocznie przez Samorząd Studentów UWM, ogólnouczelniany konkurs *Dziekanat przyjazny studentom* (w roku akademickim 2008/2009 dziekanat WBZ zajął I miejsce).

### **Wnioski:**

- W UWM, oraz na wizytowanym Wydziale, istnieje bardzo dobrze opracowany i spójny system zapewnienia jakości kształcenia obejmujący różne działania i procedury w tym zakresie. Istnieją dowody funkcjonowania wielu elementów tego systemu na ocenianym kierunku studiów.
- Studenci potwierdzają regularne zasięganie ich opinii o procesie dydaktycznym w formie ankietowej i hospitacji zajęć prowadzonych przez doktorantów. Władze Wydziału reagują na postulaty studentów.

## **Część IV. Nauczyciele akademicy.**

### 1. Ocena rozwoju kadry i prowadzonej w jednostce polityki kadrowej.

Tabela 3. Liczba nauczycieli akademickich Wydziału Bioinżynierii Zwierząt UWM w Olsztynie

Tytuł lub stopień naukowy albo tytuł zawodowy	Razem*	Liczba nauczycieli akademickich, dla których uczelnia stanowi			
		Podstawowe miejsce pracy		Dodatkowe miejsce pracy	
		Mianowanie	Umowa o pracę	Umowa o pracę	
W pełnym wymiarze czasu pracy	W niepełnym wymiarze czasu pracy				
Profesor	22 (12)	15	7	-	-
Doktor habilitowany	21 (10)	21	-	-	-
Doktor	32 (15)	22	10	-	-
Pozostali	3	-	3	-	-
<b>Razem</b>	<b>78 (37)</b>	<b>58</b>	<b>20</b>	<b>-</b>	<b>-</b>

\* w nawiasach podano liczbę nauczycieli akademickich zaliczonych przez Zespół do minimum kadrowego

Na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt UWM zatrudnionych jest 78 nauczycieli akademickich, w tym aż 43 profesorów i doktorów habilitowanych (55% ogółu). Większość nauczycieli (74%) jest zatrudniona na podstawie mianowania, a pozostali na podstawie umowy o pracę (tab. 3). Uwzględniając także sukcesywne uzyskiwanie stopni i tytułu naukowego przez licznych pracowników i doktorantów (tab. 4) perspektywy kadrowe Wydziału należy ocenić jako bardzo dobre i stabilne w następnych latach. Odnosi się to zwłaszcza do ocenianego kierunku studiów, ponieważ niemal wszystkie uzyskane w ostatnich latach stopnie i tytuły naukowe są udziałem osób związanych z tym kierunkiem studiów. Wydział zatrudnia także relatywnie dużo pracowników naukowo-technicznych - 47 osób, a ponadto 6 pracowników administracyjnych.

Wydział jest zaliczony przez Radę Nauki MNiSW do I kategorii poziomu naukowego. Rada Wydziału posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora oraz doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie „zootechnika”.

Tabela 4. Liczba stopni i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników Wydziału Bioinżynierii Zwierząt UWM w ostatnich pięciu latach

Rok	Doktoraty	Habilitacje	Tytuły profesora
2005	17 / 4 (4)	5 (4)	1 (1)
2006	16 / 6 (4)	2 (2)	1 (1)
2007	5 / 2 (-)	2 (2)	1 (1)
2008	4 / 1 (-)	5 (5)	2 (2)
2009/2010	4 / 2 (2)	1 (1)	3 (3)
<b>Razem</b>	<b>46/15 (10)</b>	<b>15 (14)</b>	<b>8 (8)</b>

- Ogółem / pracownicy Wydziału (pracownicy prowadzący zajęcia na kierunku „zootechnika”)

## 2. Ocena minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów

Do minimum kadrowego kierunku studiów „zootechnika” Uczelnia zgłosiła 37 nauczycieli akademickich, w tym: 12 profesorów, 10 doktorów habilitowanych i 15 doktorów. Wszyscy spełniają wymagania prawne zawarte w rozporządzeniu MNiSW z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 144 poz. 1048 z późn zm.), tj.:

- są zatrudnieni w UP na podstawie mianowania lub umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, nie krócej niż od początku roku akademickiego i Uczelnia stanowi dla nich podstawowe miejsce pracy;
- prowadzą osobiście na kierunku wymagany wymiar zajęć dydaktycznych;

Osoby te złożyły ponadto oświadczenia o wyrażeniu zgody na wliczenie ich do minimum kadrowego kierunku studiów. Posiadają także aktualne orzeczenia lekarskie oraz zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.



Niemal wszyscy wymienieni w minimum kadrowym nauczyciele akademicy (z jednym wyjątkiem) posiadają stopnie lub tytuły naukowe w dziedzinie nauk rolniczych i w dyscyplinie „zootechnika”, tożsamej z kierunkiem kształcenia, posiadają też dorobek publikacyjny z tego zakresu. Uwzględniając względy formalno – prawne i merytoryczne Zespół Oceniający PKA zaliczył do minimum kadrowego kierunku 37 zgłoszonych osób. Ponadto należy zauważyć, że wśród 258 innych nauczycieli nauczających na kierunku są przedstawiciele różnych dziedzin i dyscyplin naukowych jak: agronomia, biologia, filologia, filozofia, fizyka, historia, informatyka, inżynieria rolnicza, kształtowanie środowiska, medycyna, nauki o kulturze fizycznej, nauki o zarządzaniu, rybactwo, socjologia, technologia żywności i żywienia, weterynaria.

3. Ocena spełnienia wymagań dotyczących relacji pomiędzy liczbą nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe a liczbą studentów.

Stosunek studentów do liczby nauczycieli stanowiących minimum kadrowe kierunku wynosi zaledwie 26:1. Spełnione są więc wymagania (nie więcej niż 80:1) w tym zakresie.

4. Ocena obsady zajęć dydaktycznych.

W zdecydowanej większości zajęcia dydaktyczne prowadzą nauczyciele o właściwych i wysokich kompetencjach merytorycznych. W nielicznych tylko przypadkach problematyka dorobku naukowego odbiega od treści nauczanych albo dorobek z tego zakresu jest znikomy. Tak jest w odniesieniu do niektórych nauczycieli prowadzących przedmioty ‘Amatorski chów zwierząt’, ‘Chów i hodowla ptaków ozdobnych i śpiewających’, ‘Hodowla i użytkowanie ptaków amatorskich’, ‘Kynologia’, ‘Chów i hodowla psów’, ‘Przetwórstwo mleka’. W realizacji programu studiów nie uczestniczą nauczyciele z zagranicy oraz przedstawiciele praktyki gospodarczej lub społecznej (z wyjątkiem realizacji praktyk zawodowych).

5. Opinie prezentowane przez nauczycieli akademickich w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

W spotkaniu uczestniczyło około 50 nauczycieli nauczających na kierunku studiów. Ważniejszymi wątkami dyskusji z zespołem oceniającym PKA były:

- Problem zmian jakie spowoduje wprowadzenie Krajowych Ram Kwalifikacji (KRK) i zastąpienie nimi standardów kształcenia. Stwierdzano, że ostatnio wprowadzano bardzo dużo zmian. Z chwilą wprowadzenia nowelizacji ustawy i wprowadzeniu KRK nie należy pośpiesznie dokonywać kolejnych, a raczej skupić się na dostosowaniu kształcenia do potrzeb rynku pracy, umiejętnie ale też w ograniczonym zakresie korzystając z zagranicznych wzorców.

- Wypowiadano się o zbędności, na I<sup>o</sup> kształcenia, prowadzenia wąskich specjalizacji, które mają swoje plusy i minusy. Niektórzy dyskutanci uznawali jednak za właściwe utrzymanie ścieżki specjalnościowej po IV semestrze studiów.
- Wyrażano zaniepokojenie możliwością marginalizacji kierunku „zootechnika” poprzez tworzenie makrokierunków. W tym kontekście uznawano jako ważne wykreowanie „nowej jakości” w zakresie nauczania zootechniki.
- Zasygnalizowano problem dotyczący Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego polegający na oderwaniu się od Towarzystwa specjalistów w zakresie drobiu i żywienia zwierząt, a przez to zubożenie relacji: wiedza naukowa – praktyka hodowlana.
- Jako zjawiska niekorzystne dla jakości kształcenia wskazywano znaczne ograniczenie sprawdzania wiedzy poprzez egzaminy ustne oraz tendencję do systematycznego zwiększania liczebności grup studenckich.
- Dyskutowano nad, nie zawsze właściwym, charakterem i realizacją prac dyplomowych, zwłaszcza inżynierskich. Uwagi i zastrzeżenia Zespołu oceniającego PKA w tej kwestii przyjmowano ze zrozumieniem, ale wskazywano trudności, w tym natury finansowej.

#### 6. Ocena prowadzonej dokumentacji osobowej nauczycieli akademickich.

Akta osobowe nauczycieli akademickich prowadzone są prawidłowo i nie wzbudzają zastrzeżeń.

#### **Wnioski:**

- Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM dysponuje liczną i kompetentną kadrą nauczycieli akademickich do kształcenia na kierunku „zootechnika”. Z nadmiarem i pod każdym względem spełnione są wymagania dotyczące minimum kadrowego ocenianego kierunku studiów na obu poziomach kształcenia.
- Zajęcia dydaktyczne (z nielicznymi wyjątkami) są prowadzone przez nauczycieli mających odpowiednie kompetencje merytoryczne.
- Kadra nauczycieli akademickich dobrze identyfikuje potrzeby i uwarunkowania kształcenia w zakresie zootechniki oraz dostrzega okoliczności rzutujące na jakość kształcenia na tym kierunku.
- Akta osobowe nauczycieli akademickich są prowadzone prawidłowo.

#### **Część V. Działalność naukowa i współpraca międzynarodowa.**

##### 1. Ocena działalności naukowej.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM jest zaliczony przez Radę Nauki MNiSW do I kategorii poziomu naukowego, a Rada Wydziału posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora oraz doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie „zootechnika”.

- W latach 2007 – 2009 prowadzono prace badawcze w ramach działalności statutowej, badań własnych, projektów finansowanych lub dofinansowanych przez MNiSW, a także w ramach zleceń podmiotów gospodarczych i programów międzynarodowych. Dominująca część problematyki badawczej Wydziału (około 90%) jest zgodna z kierunkiem kształcenia „zootechnika” i sprzyja rozwojowi kadry w tym zakresie.
  - Pracownicy Wydziału wykazują dużą aktywność i skuteczność w pozyskiwaniu pieniędzy z konkursowych grantów krajowych, a niemal wszystkie granty uzyskane w ostatnich latach dotyczyły problematyki zgodnej lub związanej z ocenianym kierunkiem studiów. Nie uzyskano natomiast finansowania z programów międzynarodowych.
  - Łącznie ze wszystkich źródeł Wydział, w latach 2007 – 2009, dysponował średnio rocznie kwotą około 4,8 mln zł na badania naukowe.
  - Pracownicy Wydziału uczestniczą m.in. w realizacji międzynarodowego projektu w ramach Akcji COST FA0803, realizują 4 granty rozwojowe, 2 granty zamawiane, 2 projekty w ramach programu operacyjnego – Innowacyjna Gospodarka, liczne projekty własne. Na Wydziale utworzono jedyny w Polsce bank genów DNA buhajów i prowadzi się oznaczenia 54 tys. markerów typu SNP.
  - Z analizy dorobku naukowego wynika, że jest on relatywnie duży, uwzględniając liczbę nauczycieli akademickich zatrudnionych na Wydziale. W latach 2007-2009 opublikowano łącznie 300 monografii i oryginalnych prac naukowych, z czego ponad 281 dotyczyło zootechniki, a w tym 33% stanowią cenne opracowania opublikowane w czasopiśmie z listy Filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej. Na nauczyciela akademickiego przypada rocznie około 3,8 publikacji naukowej.
  - Pozytywnie ocenić można zaangażowanie pracowników jednostki w organizacji konferencji naukowych tematycznie związanych z ocenianym kierunkiem studiów oraz udział w szkoleniach kadr zootechnicznych.
2. Ocena studenckiego ruchu naukowego, w tym działalności kół naukowych oraz udziału studentów w badaniach naukowych.

Na Wydziale jest zarejestrowanych 9 studenckich kół naukowych skupiających obecnie łącznie 99 studentów (od 5 do 20 w poszczególnych kołach). Działalność wszystkich kół dotyczy problematyki zootechnicznej. Z dokumentacji wynika, że większość tych kół działa aktywnie, prowadzi badania, prezentuje ich wyniki na konferencjach, a studenci są współautorami lub autorami opracowań. Istnieją dość liczne przykłady uzyskiwanych nagród i wyróżnień przez członków kół. Niektóre koła organizują także obozy naukowe, spotkania z przedstawicielami życia gospodarczego, wycieczki zawodowe i rekreacyjno - rozrywkowe.

Studenci Wydziału uczestniczą w działalności naukowej także poza kołami naukowymi, głównie w związku z wykonywanymi pracami dyplomowymi. Ich udział w pracach badawczych jednostek organizacyjnych Wydziału jest godny zauważenia. Świadczy o tym liczny udział studentów i doktorantów w publikacjach naukowych. Wykaz publikacji powstałych z ich udziałem w latach 2007-2009, obejmuje 250 pozycji, w tym 80 oryginalnych prac naukowych. Należy zauważyć, że wśród prac oryginalnych w 13 opublikowanych w czasopiśmie z listy Filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej współautorami są studenci. Tematyka niemal wszystkich publikacji dotyczy problematyki zootechnicznej.

3. Ocena współpracy międzynarodowej, w tym wymiany studentów i kadry naukowo-dydaktycznej.

Pracownicy Wydziału Bioinżynierii Zwierząt UWM prowadzą współpracę naukową z zagranicą. W latach 2008 – 2012 realizowany jest międzynarodowy projekt w ramach Akcji COST FA0803 Prevention of honeybee Colony Losses (COLOSS). Jeden z profesorów WBZ jest członkiem komitetu zarządzającego COST. Realizowane są też dwustronne porozumienia o współpracy z uniwersytetami i instytutami naukowymi w Rosji, Bułgarii, Białorusi, Rosji, Ukrainie. Wydział współpracuje także z uczelniami o zbieżnym charakterze merytorycznym badań naukowych w Czechach (Praga, Czeskie Budziejowice, Brno), Danii (Kopenhaga), Hiszpanii (Murcia), Indiach (Bangalore), Kanadzie (Winnipeg), Litwie (Kowno), Niemczech (Frankfurt n/Menem, Oberursel, Halle), Słowacji (Nitra), Ukrainie (Kijów). W latach 2007-2009 podpisano porozumienia o współpracy badawczej z partnerami zagranicznymi z przemysłu w Belgii, Danii, Niemczech i Włoch. Współpraca z partnerami zagranicznymi dotyczy głównie wspólnej realizacji tematów badawczych oraz udziału pracowników w wymianie międzynarodowej. Wykaz tematów realizowanych wspólnie z zagranicznymi ośrodkami naukowymi, w latach 2007 – 2009, obejmuje jednak tylko 7 pozycji, a w ramach wymiany naukowej w wyjazdach zagranicznych uczestniczyło 13 pracowników Wydziału.

Niewielki wymiar ma wymiana międzynarodowa studentów. W ramach programu ERASMUS w latach 2007-2009 na studia za granicą wyjechała tylko jedna osoba, a na Wydziale gościło 3 studentów z zagranicy. Większa natomiast liczba studentów wyjeżdża na praktyki zagraniczne w Niemczech. W latach 2007-2010 z takiej formy praktyk skorzystało ponad 60 studentów.

**Wnioski:**

- Na Wydziale realizującym oceniany kierunek studiów jest prowadzona zaawansowana działalność naukowa, a Wydział posiada I kategorię poziomu naukowego przyznaną przez Radę Nauki oraz uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora

habilitowanego w dyscyplinie „zootechnika”.

- W dominującej części (około 90%) prowadzone badania są zgodne z kierunkiem kształcenia.
- Na Wydziale funkcjonuje dobrze zorganizowany i aktywny studencki ruch naukowy oraz znaczący jest udział studentów kierunku „zootechnika” w badaniach i publikacjach naukowych.
- Współpraca międzynarodowa w zakresie nauki jest dobrze rozwinięta pod względem liczby i rodzaju kontaktów, ale mniej uchwytne są efekty tej współpracy.
- Współpraca międzynarodowa w zakresie dydaktyki jest słabo rozwinięta.

## **Część VI. Baza dydaktyczna.**

### **1. Ocena bazy dydaktycznej.**

Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM posiada dobre, a pod wieloma względami bardzo dobre warunki materialne do kształcenia na kierunku „zootechnika”. Dysponuje salami wykładowymi, audytoryjnymi, ćwiczeniowymi, laboratoryjnymi oraz pracowniami specjalistycznymi, odpowiednimi do potrzeb w zakresie realizowanych zajęć. Wydział użytkuje obecnie 15 obiektów, których łączna powierzchnia wynosi ponad 13 tys. m<sup>2</sup>. Wyposażenie pomieszczeń dydaktycznych w środki przekazu wiedzy, a także w urządzenia i aparaturę jest co najmniej dobre. Niektóre laboratoria wyposażone są w cenną i unikalną aparaturę badawczą. Ponadto wykorzystywane są pomieszczenia dydaktyczne innych jednostek organizacyjnych Uczelni.

Ważną rolę w kształceniu zawodowym pełnią obiekty doświadczalno – dydaktyczne w tym: Laboratorium Dydaktyczno-Badawcze w Bałdach, Laboratorium Dydaktyczno-Naukowe Opasu Bydła w Bałcynach, Ośrodek Jeździecki, Ośrodek Oceny Produktów Pochodzenia Zwierzęcego, Laboratorium Biochemicznej Oceny Jakości Żywnościowych Surowców Zwierzęcych oraz Dobrostanu Zwierząt. W trakcie wizytacji obserwowano znaczące prace inwestycyjno – modernizacyjne prowadzone w obiektach Wydziału, w wyniku których warunki pracy naukowej i dydaktycznej ulegną dalszej poprawie.

Na wyróżnienie zasługują zasoby biblioteczne umieszczone w nowoczesnym, skomputeryzowanym budynku Biblioteki Uniwersyteckiej. Biblioteka UWM oferuje czytelnikom: 720 miejsc w czytelnich, 400 stanowisk komputerowych, 8 kabin do pracy indywidualnej, 2 sale do nauki w grupach (łącznie 20 miejsc), 4 sale dydaktyczne (łącznie 150 miejsc) i salę konferencyjną na 350 miejsc. Zbiory Biblioteki Głównej UWM służą realizacji prac naukowych i procesu dydaktycznego na 49 kierunkach studiów. Księgozbiór Biblioteki UWM liczy 928114 woluminów, w tym: 705132 woluminów wydawnictw zwartych, 159741

woluminów czasopism i 63241 jednostek zbiorów specjalnych. W zbiorach biblioteki znajduje się duża liczba pozycji podręczników i literatury właściwej dla kierunku „zootechnika”, a także elektronicznych baz danych literaturowych. Lustracja biblioteki w pełni potwierdziła wysokie walory tej ogólnouczelnianej jednostki organizacyjnej o zadaniach dydaktycznych, usługowych i naukowych dla studentów, mieszkańców miasta, regionu i kraju.

Dostępność technik informatycznych dla studentów jest wystarczająca, choć pożądanym byłoby stworzenie możliwości korzystania z bezprzewodowego Internetu WI-FI.

Ogląd bazy wskazuje na brak jej dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo. Zauważyć natomiast należy schludne, zadbane i czyste sanitariaty w obiektach Wydziału.

## 2. Opinia studentów dotycząca obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych, w tym ich wyposażenia

Studenci na pozytywnie wypowiadają się o infrastrukturze Uczelni i Wydziału, w tym obiektów dydaktycznych, socjalnych i sportowych. Twierdzą, że większość pomieszczeń dydaktycznych jest dobrze wyposażona. Wskazują jednak na potrzebę odnowienia wyposażenia sali komputerowej oraz brak możliwości korzystania z bezprzewodowego Internetu. Wymieniają dobrze urządzone obiekty sportowo – rekreacyjne i rozrywkowe. Wyrażają zadowolenie ze znajdujących się w kampusie sklepów, bufetów, punktów kserograficznych, automatów z napojami ciepłymi i zimnymi itp. Duży, dobrze urządzony i atrakcyjnie położony w Olsztynie – Kortowie kampus uniwersytecki stanowił dla wielu studentów ważny argument podczas wyboru uczelni.

### **Wnioski:**

- UWM w Olsztynie, w tym Wydział Bioinżynierii Zwierząt, dysponuje dobrą bazą materialną do kształcenia na kierunku „zootechnika”. Opinia taka dotyczy liczby i standardu pomieszczeń audytoryjnych, pracowni dydaktycznych, laboratoriów dydaktyczno - badawczych, dostępu do technik informatycznych a także obiektów służących kształceniu praktycznemu i pogładowemu.
- Prowadzone obecnie prace inwestycyjno – modernizacyjne w obiektach Wydziału, stworzą jeszcze lepsze warunki pracy naukowej i dydaktycznej na kierunku „zootechnika”.
- W nowoczesnej bibliotece Uczelnia posiada bogate zbiory piśmiennictwa przedmiotowego dla ocenianego kierunku studiów, przez co zapewnia pracownikom i studentom dostęp do krajowej i światowej literatury drukowanej i elektronicznej. Bardzo dobre są też warunki udostępniania i korzystania z tych zbiorów w czytelnich i innych pomieszczeniach biblioteki.
- Zdecydowanie akceptowane przez studentów są warunki realizacji zajęć dydaktycznych

a także bytowe, rekreacyjno – sportowe i kulturalno – rozrywkowe w dużym kampusie uniwersyteckim.

## **Część VII. Sprawy studenckie.**

1. Ocena spraw studenckich, w tym działalności samorządu i organizacji studenckich oraz współpracy z władzami uczelni.

Ruch studencki, w tym samorząd studentów UWM, jest niezwykle prężny i dobrze zorganizowany, zarówno na szczeblu uczelnianym jak i wydziałowym. Samorząd jest finansowany przez władze Uczelni w wystarczającym stopniu. Samorząd odpowiednio realizuje swoje zadania w zakresie reprezentowania interesów studenckich, reprezentuje studentów w Radzie Wydziału, Senacie, komisjach senackich i stypendialnych. Studenci stanowią ponad 20% składu Rady Wydziału i Senatu UWM oraz większość w komisjach stypendialnych. Zauważyć jednak należy dużą absencję studenckich członków Rady Wydziału w zebraniach tego gremium, co świadczy o ich niedostatecznej aktywności w podejmowanych przez Radę sprawach.

Są jednak liczne dowody innych aktywności studentów. Na przykład samorząd organizuje m.in. jedno z największych Juwenaliów w Polsce pn. „Kortowiada”. Przez studentów WBZ organizowane są akcje charytatywne, imprezy integracyjne, otrzęsiny wydziałowe, bal bioinżyniera, bale magisterskie i inżynierskie itp. Należy zauważyć, że studenci kierunku „zootechnika” stanowią najliczniejszą grupę w Radzie Uczelnianej Samorządu Studentów UWM.

Działalność Samorządu oraz współpracę władz Uczelni, a zwłaszcza Wydziału, z samorządem należy ocenić bardzo pozytywnie.

2. Ocena systemu opieki materialnej i socjalnej oferowanej studentom wizytowanej jednostki.

Większość spraw studenci załatwiają w dziekanacie Wydziału i pozytywnie wypowiadają się o pracy dziekanatu. Zorganizowana jest opieka nad różnymi formami aktywności studenckiej. Studenci zwracali zwłaszcza uwagę na ważną rolę jaką spełniają opiekunowie lat studiów. Funkcjonują komisje stypendialne, w których studenci stanowią większość. Studenci otrzymują decyzje administracyjne w sprawie przyznania bądź odmowy przyznania pomocy materialnej. Regulaminy, jak i pozostałe akty prawne obowiązujące na Uczelni, są udostępnione studentom w gablotach jak i na stronie internetowej Uczelni/Wydziału. Warunki socjalno – bytowe studentów w kampusie Uczelni są bardzo dobre, choć z uwagami studentów co do standardu w domach studenckich. Taka ocena wynika z dobrze rozbudowanej infrastruktury socjalnej, sportowo - rekreacyjnej oraz kulturalno – rozrywkowej stwarzającej studentom odpowiednie warunki odpoczynku, rozrywki i rozwijania swoich zainteresowań.

### 3. Opinie studentów prezentowane w czasie spotkania z zespołem oceniającym.

W trakcie wizytacji odbyło się kilka spotkań Zespołu oceniającego PKA ze studentami studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, różnych lat i grup studenckich.

Wypowiedzi studentów dotyczące Uczelni, Wydziału i kierunku studiów były wielce pozytywne. Wszyscy pytani uznawali wybór Uczelni i kierunku studiów za właściwy, odpowiadający ich oczekiwaniom. Pozytywne były też wypowiedzi o regulaminie studiów, programie studiów, systemie stypendialnym, dostępności i życzliwości nauczycieli akademickich, obsłudze administracyjnej przez dziekanat i relacjach z władzami dziekańskimi, działalności samorządu studenckiego. Podkreślano znakomite zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej i warunki korzystania z tych zbiorów. Wyrażano też pochlebne opinie o innych obiektach, zwłaszcza o Ośrodku Jeździeckim oraz Fermie Owiec i Kóz.

Studenci dostrzegali wagę praktycznego kształcenia zawodowego. Wyrażali zadowolenie z odbywanych ćwiczeń terenowych i praktyk zawodowych, ale wskazywali na zbyt małą możliwość bezpośredniego kontaktu ze zwierzętami w obiektach Uczelni.

Większość studentów studiów I<sup>o</sup> zamierza podjąć studia II<sup>o</sup>, choć niekiedy na innym kierunku. Wielce budujące były opinie studentów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych, o wystarczającym rynku pracy dla zootechników w regionie warmińsko – mazurskim.

Studenci zgłaszali tylko nieliczne uwagi i oczekiwania, np. wskazywali niski standard w niektórych domach studenckich, przy nieustannie rosnących w nich cenach i jednocześnie obniżających się z roku na rok stypendiach w UWM.

#### **Wnioski:**

- Uczelnia stwarza studentom dobre warunki bytowe, rozwoju zainteresowań naukowych, kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych. Dobra jest opieka nauczycieli akademickich nad różnymi formami aktywności studenckiej.
- Bardzo dobrze funkcjonują różne formy życia studenckiego i samorządność studencka.
- Studenci wyrażają wysoki stopień akceptacji warunków materialnych i programowo – organizacyjnych studiowania oraz bytowych, a także wskazują dobre relacje z nauczycielami akademickimi, władzami Wydziału i pracownikami administracji.
- Studenci dostrzegają wagę praktycznego kształcenia zawodowego, zwłaszcza wobec istniejących miejsc pracy dla zootechników w regionie warmińsko – mazurskim.

### **Część VIII. Dokumentacja toku studiów.**

Dokumentacja toku studiów, w tym album studentów, księga dyplomów,teczki osobowe studentów i absolwentów, karty okresowych osiągnięć studenta, rejestry wydawanych indeksów



i legitymacji, protokoły egzaminów dyplomowych, wydawane dyplomy i ich suplementy są zgodne z przepisami prawa.

**Wniosek:** Dokumentacja toku studiów jest prowadzona poprawnie i zgodnie z wymaganiami prawa w tym zakresie.

## Część IX. Podsumowanie.

### 1. Ocena spełnienia standardów jakości kształcenia.

Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM w Olsztynie spełnia wszystkie wymagania konieczne do prowadzenia kształcenia na kierunku „zootechnika”, co obrazuje tabela 5.

Tabela 5. Syntetyczna ocena elementów jakości kształcenia na kierunku ‘zootechnika’ na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt UWM w Olsztynie

Część raportu	Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
Cz. II	Struktura kwalifikacji absolwenta		X			
Cz. II	Plany studiów i programy nauczania		X			
Cz. IV	Kadra naukowo-dydaktyczna	X				
Cz. II	Efekty kształcenia		X			
Cz. V	Badania naukowe		X			
Cz. III	Wewnętrzny system zapewnienia jakości		X			
Cz. VI	Baza dydaktyczna		X			
Cz. I, VII	Sprawy studenckie		X			
Cz. I, IV, VIII	Kultura prawna uczelni i jednostki		X			
Cz. I, II, III	Kontakty z otoczeniem			X		
Cz. II, V	Poziom umiędzynarodowienia			X		

### 2. Ocena perspektyw utrzymania i rozwoju kształcenia na ocenianym kierunku w wizytowanej jednostce.

Kształcenie na kierunku „zootechnika” w Uniwersytecie Warmińsko - Mazurskim w Olsztynie ma kilkudziesięcioletnią tradycję, a obecnie Wydział Bioinżynierii Zwierząt UWM ma wszelkie warunki do kontynuacji tego kształcenia. Dysponuje bardzo liczną kadrami kompetentnych nauczycieli akademickich kształcenia kierunkowego, dobrą bazą materialną kształcenia

podstawowego i kierunkowego, realizuje programy właściwe dla tożsamości tego kierunku studiów oraz stwarza studiującym dobre warunki kształcenia i socjalno – bytowe. Pomimo niżu demograficznego utrzymuje się dostateczne zainteresowanie studiami na kierunku „zootechnika” w UWM wśród kandydatów na studia. Wynika to zapewne z dość dobrych perspektyw pracy w tym zawodzie w regionie warmińsko – mazurskim. Te fakty sprawiają, że kształcenie na tym kierunku w najbliższych latach nie jest zagrożone.

3. W odpowiedzi na raport Zespołu Oceniającego PKA „...władze Wydziału z ogromną satysfakcją przyjmują bardzo pozytywne oceny działalności związanej z kształceniem na ocenianym kierunku studiów”. Władze uczelni odniosły się także do sformułowanych w raporcie nielicznych uwag przedstawiając dodatkowe informacje i wyjaśnienia, które uzasadniają zmianę oceny odnoszącej się do wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz kontaktów z otoczeniem (tab. 6).

Zmiana oceny elementów jakości kształcenia na kierunku ‘zootechnika’ na Wydziale Bioinżynierii Zwierząt UWM w Olsztynie po odpowiedzi Uczelni na raport

Nazwa standardu	Ocena spełnienia standardów po odpowiedzi uczelni na raport				
	wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
Wewnętrzny system zapewnienia jakości	X				
Kontakty z otoczeniem		X			

Przewodniczący Zespołu Oceniającego

Prof. dr hab. n. rol. Franciszek Rudnicki